

Universitätsbibliothek Paderborn

Talio, Sev Metiens Et Remetiens Mensvra

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1650

§. 17. Vera pœnitentia opus esse, qui verè veniam consequi volunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52346](#)

mus, ut etiam in obduratione Iudæorum contumaciæ, tandemque etiam pœnæ assimilemur. Et sanè gladius hostilis nondum est in vagina; Turcicus in cervices Christianorum acuitur. Sicut ergo Iudeis Christum occidentibus, & pœnitentiam non agentibus, ita nobis fieri potest. Nisi eum tandem aliquando conciliemus, paria reddentur.

§. XVII.

Vera pœnitentia opus esse, qui verè veniam consequi volunt.

At conciliamus, per pœnitentiam? per veram, non fictam. Verè recens quidam author scripsit: *Nullo modo exaudiuntur, qui à calamitatibus liberari cupiunt, nec inimicitia, quam cum Deo exercent, ponere vel afflicti cogitant. Ignorit Cæsar multis, qui impium contra Majestatem suam bellum gesserunt, cedibus, incendijs, stupris grassati sunt. Nulliss illa oratio fuit: Veniam se cupere, reddi suis prouincijs & opibus, restituiri sibi honores & dignitates; interim odiisse se adhuc Cæarem, inimicitiam profiteri, contra eius honorem, voluntatem, commoda, imperium, omnia moliturum, amicus infestum fore. Nemo sic insanit, ut sic ignorantiam flagitet, adeoq; precibus conuicta & execrationes in Cæarem coniungat.* Quod in-

T 3

terrena

294 Cap. XIII. Christi patientie,

terrena & creata fragiliq_z Maiestate colenda ac deprecanda detestamur, multi cūm ad increatam creatricem Maiestatem veniunt oratum, usurpant. Victoriam, opes, securitatem, pacem, incolumitatē precantur; clades, rapinas, exilia, carceres, servitutem, mortem deprecantur: nec impios tamen affectus, malamq_z voluntatem delinquendi, qua se Deo inimicos esse norunt, animo excutiunt. Cetera mala fugiunt, summum malum, quod in Dei odio cernitur, contumaciter retentant; cetera bona concupiscunt, summum bonum, quod in Dei amicitia consistit, abominantur. Audiamus, obsecro, qualis sit in auribus Dei Sabaoth oratio eorum, qui flagellantur, nec tamen pœnitentiam agunt, sed in delictis contabescunt, & obdurantur.

§. XVIII.

Impia impœnitentium oratio.

Magne Deus, Domine exercitum, triumpator, immitte hostibus pauorem & fugam, nobis victoriam concede; hoc inimicu[m] tuu[m] pe[re]to, affectu, aut etiam facto in odio tui perseverans; victoria munus tuum, quod postulo, mi inclytum & gloriosum faciat; ne tamen in altum elatus inferiores opprimere, arroganterq_z calcare desinam; quin & nomen tuum blasphemare pergam. Nec enim haec mea facta dete-
fior;